

Лицемѣріе то има толко голѣмо дѣйствіе въ сърдцата на слышателиты, щото безъ него едно риторическо слово, ако ще бы и най-изрядното, быва мрѣтво, и безъ желаемо слѣдствіе. За доказателство на това имамы за примѣръ Демостена, най-славный отъ древниты грѣцки вѣтіи. Въ начялото на вѣтійството си той ималъ тоя недостатъкъ да не може да си прѣправя гласа и да си движи тѣло-то спорядъ както го изискватъ правилата, или по-добрѣ самыты венци, и спорядъ това той никакъ не успѣвалъ да убѣждава, до гдѣто другы много по-долни спорядъ силжтѣ на искусството имали голѣмы сполукы, защото умѣяли да вършатъ по-добрѣ лицемѣріето. Спорядъ това за да допълни тѣж чисть, или по-добрѣ той недостатъкъ той залѣгнѣлъ да иж изучи при нѣкого си Андроника, който былъ акторъ на театро; по время, като го попытали: кое е главно-то прѣнѣмѣщество на Риторикѣтѣ, отговорилъ: лицемѣріето, то есть, произношеніето. Попытанъ и вторы и трети пѣтъ отговорилъ сѫщето. Единъ пѣтъ дошълъ вѣкѣ си да го моли да му стане авокатъ срѣцѣ едного, който го былъ ударили и ранили; ты лъжешь, му казалъ риторътъ; ты никакъ не си истеглилъ туй, за което ми казвашъ. На това отгорѣ обиденый отговорилъ съ единъ силенъ и страдателенъ тонъ: Азъ ли, Демостене, да не съмъ истеглилъ това? Сега повторилъ риторътъ, сега слушамъ гласа на единъ онеправданъ.

И славный римски ораторъ Цицеронъ казва, че вѣтійството безъ произношеніето е нищо, а произношеніето и безъ вѣтійството е голѣмо нѣщо.

153. Въ позорищниты прѣдставлениа лицемѣріето е, кое-то произвожда сълзы и съжяленіе и въ най-жестокыты сърдца, ако и работиты, що ся прѣдставляватъ тамъ съ повече измыслени и скованы отъ человѣческото въображеніе. Слѣдователно, колко по-голѣмо дѣйствіе быхъ имали истиинскиты прѣдставлениа изговорены искусно!

154. Любопытнѣтъ вѣтія, казва единъ учитель, може да исчерпва между хората доволни уроци за лицемѣріето на гнѣзъ, на радость и скърбъ чрѣзъ подражаніе, чрѣзъ погледъ на ядосанъ или весель человѣкъ, както и тѣлесниты му движенія, и проч.

155. Онзи, кой-то ще говори прѣдъ хората, трѣбва да пази двѣ работы: първо да говори тѣй, щото да може да ся